

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

De Concilio Niceno Secvndo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

AD LECTOREM

Contra uero qui Sardicæ conuenerant, primum horum damnauerunt uesaniam, deinde Athanasij accusatores dignitate priuarunt, & fidem Nicenam confirmarunt, edita fidei ex positione quæ apud Athanasium, & Hilarium, & in ecclesiastica historia extat.

DE CONCILIO CARTHAGINENSI.

Carthagine plura concilia conuocata fuerunt, hoc autem quod hic primo loco ponitur, plerique sextum Carthaginense concilium nominant. Conati sunt in hoc concilio Romani pont. Zosimus, & Bonifacius sibi afferere primatum & imperium in omnes ecclesias, & canonem quendam concilij Sardicensis pro Niceno protulerunt, uerum ipsorum dolus ab Afris episcopis deprehensus & eorum tyrannis repudiata est. Adduntur huic concilio etiam alia Afrorum concilia, quorum tempus, & locus singulis adscribitur.

DE CONCILIO CONSTANTINOPOLITANO

in Trullo.

Constantinopolis sub Iustiniano. i. Synodus conuocata est quam Quintam Ocumenciam nominant Mena & deinde Eutychio episcopis Constantinopolitanis, Vigilio Romano, in hac Theodosius Ascidas Caesare episcopus, damnatus est, & cum eo etiam alij qui Origenis prava dogmata sectabantur. Deinde sub Constantino Pogonato, anno imperij eius duodecimo, alia synodus conuocata est, quæ texta synodus nominatur, damnata est in hac synodo Monothelitarum heresis, qui Eutychianum errorem aiorum nomine & titulo reuocantes, unicum solummodo in Christo voluntatem, & operationem statuebant. Annis deinde 27 post ut Theophanes Græcus auctor docet hoc est anno secundo Iustiniani iunioris postquam is denuo in imperium restitutus est, synodus Constantinopolis vocata est in Trullo regio Palatio. Hæc synodus à quibusdam πνεύμα nominatur, propterea quod ea quæ quintæ & sextæ synodo dearant, suppleuerit, nam in illis synodis nullæ causiones editi fuerunt.

DE CONCILIO NICENO SECUNDО.

Anno Domini 314 Constantinus Copronymus synodo Constantinopolim conuocata usum imaginum in templis damnauit, easque in templis eiecit, & hanc synodum septuaginta uniuersalem haberi & nominari uoluit. Verum 35 annis post hanc synodum, Ireneius uxor, post ipsum obitum cum filio Constantino aliam synodum Nicæa conuocauit per quam imagines denuo approbatæ & in templo repositæ sunt. Hæc synodum septima, & Nicenam secundam nominant.

DE IGNATIO.

Ignatius Antiochenæ ecclesiæ tertius post Petrum Apostolum episcopus commouente persecutionem Traiano, damnatus ad bestias Romanum uinculus mittitur. Cumque nauigans Smyrnam uenisset, ubi Polycarpus, auctor Ioannis episcopus erat, scripsit unam epistolam ad Ephesios, alteram ad Magnesianos, tertiam ad Trallenses, quartam ad Romanos, & inde egrediens scripsit ad Philadelpheos, & ad Smyrnæos, & proprie ad Polycarpum, commendans illi Antiochensem ecclesiam, in qua & de euangelio quod nuper à me translatum est super persona Christi ponit testimonium, dicens: Ego uero & per resurrectionem in carne eum uidi, & credo quia sit. Et quoniam uenit ad petrum, & ad eos qui cum Petro erant, dixit eis, Ecce palpate me, & uidete quia non sum dæmonium corporale. Et statim tegerunt eum & crediderunt. Dignum autem uidetur, quia tanti uiri fecimus mentionem, & de epistola eius quam ad Romanos scribit paucapponere. De Syria usque ad Romam pugno ad bestias, in mari & in terra, nocte dieque ligatus cum decem Leopardis, hoc est, militibus, qui me custodiunt, quibus & cum beneficeris peiores fiunt. Iniquitas autem eorum mea doctrina est, sed non idcirco justificatus sum. Utinam fruar bestijs quæ mihi sunt præparata.